

UCHWAŁA Nr XXXVI/216/10
RADY MIEJSKIEJ W BRZEŚCIU KUJAWSKIM
z dnia 29 kwietnia 2010

*w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Gminy Brześć Kujawski”
oraz „Honorowy Obywatel Gminy Brześć Kujawski”*

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2001 r Nr 142, poz. 1592 z późn. zm. / oraz § 2 pkt 1 i 2 oraz § 3 pkt 1 Uchwały Nr IV/31/03 Rady Miejskiej z dnia 21 lutego 2003r. w sprawie określenia zasad i trybu nadawania tytułów „Honorowy Obywatel Gminy Brześć Kujawski” i „Zasłużony dla Gminy Brześć Kujawski”.

RADA MIEJSKA

uchwała, co następuje:

§ 1

Nadaje się tytuł „Zasłużonego dla Gminy Brześć Kujawski”: ks. Jerzemu Etynkowskiemu, Panu Ireneuszowi Stępczyńskiemu, Pani Irenie Grzelak oraz archeologowi Panu Stanisławowi Madajskiemu (pośmiertnie).

§ 2

Nadaje się tytuł „Honorowego Obywatela Gminy Brześć Kujawski” archeologowi Panu Konradowi Jażdżewskiemu (pośmiertnie).

§ 3

Uzasadnienie zasług osób wymienionych w § 1 i 2 dla Ziemi Brzeskiej zawiera załącznik uchwały.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Załącznik do
Uchwały Nr XXXVI/216/10
Rady Miejskiej w Brześciu

Kujawskim

z dnia 29 kwietnia 2010r.

KSIĄDZ JERZY ETYNKOWSKI

Urodzony 4 sierpnia 1937 roku w Zagórowie. W 1955 roku zdał maturę i wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku. W seminarium pełnił funkcję organisty i kantora. 21 maja 1961 roku przyjął święcenia kapłańskie i bezpośrednio po nich został skierowany na studia muzykologiczne do Warszawy. Po skończonych studiach w Musica Sacra powrócił do diecezji i pracował jako wikariusz w katedrze włocławskiej. Kolejne etapy pracy wikariuszowskiej to: Kalisz, Konin, Ciechocinek i praca duszpasterska w Wieńcu. W parafii Wieniec ksiądz Jerzy dał się poznać jako wspaniały organizator i gospodarz. To właśnie dzięki jego staraniom odnowiona została zabytkowa kaplica oraz wykonane zostało ogrodzenie cmentarza. Skutecznie zabiegał o zdobycie środków finansowych zarówno z budżetu gminy, jak i starostwa powiatowego, umożliwiających zagospodarowanie terenu wokół świątyni. Marzeniem księdza jest budowa witraży figuralnych, montaż metalowych drzwi bocznych, które również dzięki jego staraniom przekazane zostały z katedry włocławskiej. Jego parafianie darzą swojego duszpasterza ogromnym szacunkiem. Często z ich ust pada stwierdzenie, że to dobry „ludzki” kapłan i gospodarz dbający o wspólne mienie.

IRENA GRZELAK

Nauczyciel z zawodu i z zamiłowania, człowiek o wielkim sercu, zaangażowany w życie społeczne regionu i miasta.

W 1950 roku rozpoczęła pracę w Szkole Podstawowej w Kowalu. Od 1952 roku uczyła dzieci klas I-III i klasy specjalnej w Szkole Podstawowej nr 2 w Brześciu Kujawskim. Zapamiętano jej taktowność, wyrozumiałość i cierpliwość w stosunku do swoich podopiecznych. Czynn timer przyczyniła się do likwidacji analfabetyzmu w powojennej Polsce. Prowadziła zajęcia w Przyzakładowej Szkole Zawodowej przy Cukrowni w Brześciu Kujawskim. Przez wiele lat pełniła społecznie funkcje zastępcy dyrektora Szkoły Podstawowej nr 2.

Kocha pracę z młodzieżą, dlatego nawet po przejściu na emeryturę uczyła w Szkole Podstawowej w Rzadkiej Woli i Szkole Podstawowej nr 1 w Brześciu Kujawskim. Do tej pracy została przygotowana w Studium Nauczycielstwa Polskiego we Włocławku. Otrzymała dyplom ukończenia w 1967 roku. Nadal kontynuowała naukę, aby wzbogacić swoją wiedzę w Wyższym Studium Zawodowym, które ukończyła 18 maja 1977 roku, jako nauczyciel nauczania początkowego.

Już w trakcie studiów wykazała się ogromnym hartem ducha i ciężką pracą, dzięki temu Uchwałą Rady Państwa w 1975 roku wręczono pani Irenie Złoty Krzyż Zasługi za wyróżniającą pracę pedagogiczną. Jej praca, zaangażowanie i wielkie oddanie zostało docenione i nagrodzone Nagrodą Ministra Oświaty i wychowania za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej. Był to rok 1976 – Nagroda Stopnia Drugiego. Rok później otrzymała Złotą Odznakę Nauczycielstwa Polskiego uchwałą Plenum Zarządu Głównego ZNP. Kolejną, również ważną, była w 1983 roku Nagroda Kuratora Oświaty i Wychowania we Włocławku przyznana za szczególne osiągnięcia w dziedzinie pracy dydaktyczno – wychowawczej i organizacyjnej. Ważny okazał się rok 1984, w którym przyznano pani Irenie Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Za 30-letnią, szczególnie wyróżniającą pracę pedagogiczną uchwałą Rady Państwa w 1986 roku otrzymała Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Jej praca społeczna to praca na rzecz innych, nie tylko tych najmłodszych, od 1950 roku zaangażowała się jako członek Powiatowego Zarządu ZNP w komisji Socjalnej i przez trzy kadencje jako Przewodnicząca Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Szkole Podstawowej nr 2 w Brześciu Kujawskim. Aktywnie działała w latach 1983-1998 jako Ławnik w Sądzie Okręgowym we Włocławku.

Mogłoby się wydawać, że czas odpocząć, przejść na emeryturę i spokojnie wspominać to, co udało się już osiągnąć. Tego pani Irena nie potrafi. Nadal aktywnie angażuje się w pracę społeczną regionu. Do chwili obecnej aktywnie udziela się w pracy Koła Gospodyń pełniąc funkcję skarbnika i sekretarza. Jest współorganizatorką Dożynek Gminnych i wystaw folklorystycznych. Organizuje wycieczki po Małej Ojczyźnie próbując przybliżyć ludzi i miejsca regionu Kujaw. Działa w Kole Artystycznym przy Brzeskim Centrum Kultury.

Trudno nie zauważyć pani Ireny podczas ważnych dla miasta uroczystości. Otwarta na świat i ludzi służy im, jak potrafi najlepiej, swoją wiedzą, doświadczeniem, umiejętnościami. Jest znaną i lubianą osobą, która potrafi szczerze i z entuzjazmem porozmawiać na wiele tematów.

IRENEUSZ STĘPCZYŃSKI

Urodzony 6 maja 1947 roku, rozpoczął pracę w gminie Brześć Kujawski w 1972 r. w charakterze nauczyciela w Szkole Podstawowej w Miechowicach, a od 1973 roku został powołany na stanowisko dyrektora tejże szkoły. Dał się poznać jako dobry pedagog i działacz społeczny inicjując wiele prac na rzecz środowiska. Zostało to zauważone i pomimo młodego wieku i stażu pracy został powołany od 16 grudnia 1975 r. na stanowisko dyrektora SP nr 2 w Brześciu Kujawskim.

Szkolnictwo w Brześciu borykało się z trudnymi warunkami lokalowymi i materialnymi. Szkoła pracowała na trzy zmiany. W tym małym obiekcie uczyło się ok. 450 uczniów.

W tym czasie rozpoczęto budowę nowej szkoły co spowodowało, że stare obiekty były niedofinansowane. Pomimo tak trudnych warunków pracy dał się poznać także jako dobry pedagog i organizator pracy dydaktyczno – wychowawczej. Za te osiągnięcia był uhonorowany nagrodami resortowymi.

Aktywnie rozwijał działalność pozalekcyjną z młodzieżą. Jako harcmistrz inicjował działalność harcerską wśród młodzieży. Organizował wiele imprez, jak biwaki, zimowiska, wycieczki. Zawsze wymagający ale kochający młodzież cieszył się uznaniem rodziców i uczniów. Po wybudowaniu nowej szkoły od 1987 roku przez dwa lata pełnił funkcję Inspektora Oświaty i Wychowania w Urzędzie Miasta i Gminy Brześć Kujawski.

Przeprowadził reorganizację oświaty w całej gminie oddając nowy obiekt do użytku. 24 sierpnia 1988 roku Uchwałą Rady Państwa za wyróżniającą pracę pedagogiczną został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Przez wiele lat pełnił funkcję radnego Rady Narodowej Miasta i Gminy Brześć Kujawski.

Od 1974 roku pełnił funkcję Inspektora Powszechnej Samoobrony, a od lutego 1993 roku do roku 2002 Komendanta Kompanii Ratownictwa Ogólnego UMG.

Przez wiele lat był ławnikiem przy Sądzie Rejonowym we Włocławku. Wyróżniany dyplomami przez organizacje środowiskowe (Koło Gospodyń Wiejskich, OSP) uchwałą Prezydium Zarządu Głównego był odznaczony brązowym, srebrnym i złotym medalem za zasługi dla pożarnictwa.

Po przejściu na emeryturę w dalszym ciągu uczestniczy w życiu społecznym tutejszej gminy udzielając się w pracach Komisji Rewizyjnej Zarządu Miejsko – Gminnego OSP.

Przez te 28 lat pracy w naszej gminie wychował i wykształcił wiele pokoleń młodzieży brzeskiej. Wielu z nich pełni odpowiedzialne funkcje nie tylko w Brześciu Kujawskim.

STANISŁAW MADAJSKI

Syn Józefa i Agnieszki z Lebieckich, ur. 18 października 1908r. w Brześciu Kujawskim, zm. 10 listopada 1998r. we Włocławku.

Z wyjątkiem lat 1946- 1977 (kiedy pracował w Łodzi) całe życie mieszkał w Brześciu Kujawskim przy ul. Kilińskiego 52, tutaj też 26 sierpnia 1936 roku ożenił się z Heleną Przywieczerską.

Ukończył jedynie brzeską szkołę powszechną i w końcu lat dwudziestych XX wieku znalazł zatrudnienie jako robotnik w Cegielni Rumaki.

W 1933 roku rozpoczął swoją wielką przygodę z archeologią trafiając do ekipy robotników Konrada Jażdżewskiego w momencie odkrycia neolitycznych osad tzw. grupy brzesko – kujawskiej nad jez. Smętowo. Zafascynowany archeologią szybko stał się zastępcą Jażdżewskiego, a dzięki wrodzonej inteligencji, dużej intuicji i zapałowi już w 1935 roku samodzielnie prowadził wykopaliska w Dobrem. Uczestniczył też w odkryciu megalitycznych grobowców w Wietrzychowicach, Gaju i Sarnowie.

Obu archeologów połączyła wspólna praca i serdeczna przyjaźń, której pozostali wierni aż do końca swoich dni.

Do 1939 roku i w czasie niemieckiej okupacji Stanisław Madajski pracował jako laborant w państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie. Po wyzwoleniu, wraz z Konradem Jażdżewskim organizowali od podstaw Muzeum Archeologiczne w Łodzi gdzie później pracował, do emerytury w 1977 roku. W środowisku archeologów uznawano go za genialnego samouka.

Po zakończeniu aktywności zawodowej wrócił do rodzinnego Brześcia i do domu położonego nieopodal najsłynniejszego w Europie, prehistorycznego półwyspu jez. Smętowo z neolitycznymi osadami tzw. społeczeństwa długich chat grupy brzesko – kujawskiej.

KONRAD JAŹDŹEWSKI

Urodzony 23 listopada 1908r. w Kluczborku, zm. 21 kwietnia 1985r. w Łodzi) – jeden z najwybitniejszych archeologów XX wieku, profesor archeologii na Uniwersytecie Łódzkim.

Pochodził z rodziny mieszczańskiej, o polskich tradycjach patriotycznych. W r. 1926 rozpoczął studia na wydziale prehistorii Uniwersytetu Poznańskiego pod kierunkiem prof. Józefa Kostrzewskiego. W 1936 roku obronił tam pracę doktorską n.t. „Kultura pucharów lejkowatych w Polsce środkowej i zachodniej”, a na przełomie 1938 /39 habilitacyjną n.t. „Cmentarzyska kultury wstęgowej i związane z nimi ślady osadnictwa w Brześciu Kujawskim”*

Kierował misjami archeologicznymi w Brześciu Kujawskim i Dobrem badając osady neolityczne i cmentarzyska najstarszych społeczeństw rolniczo – hodowlanych sprzed 7 tysięcy lat oraz grobowce megalityczne w Wietrzychowicach, Gaju i Sarnowie. Prowadził też wiele innych prac wykopaliskowych, m.in. w Gdańsku, Łęczycy, na terenie dawnych Grodów Czerwieńskich i nad Wartą. Jego największym dziełem są „Pradzieje Europy Środkowej”. Po wojnie związał się z Katedrą Archeologii na Uniwersytecie Łódzkim kierując nią do 1971 roku, kiedy to został usunięty jako oponent władz PRL. Pełniąc funkcję dyrektora Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi w 1979 roku przeszedł na emeryturę.

W 1985 roku otrzymał godność doktora honoris causa Uniwersytetu Łódzkiego. Obecnie przy Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi działa Fundacja Badań Archeologicznych jego imienia.

W swoim dorobku naukowym posiada ponad 300 pozycji wydanych w ośmiu językach obcych. Był członkiem wielu Towarzystw Naukowych w kraju i zagranicą. Wyróżniany wieloma odznaczeniami, m.in. Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim „Polonia Restituta” oraz „Pro Ecclesia et Pontifice” nadanym mu przez Papieża Pawła VI. Władał językami : polskim, niemieckim, rosyjskim, francuskim, angielskim oraz greką i łaciną.

Dla Kujaw – a dla Brześcia Kujawskiego w szczególności – prof. Konrad Jażdżewski jest postacią wybitnie zasłużoną. To tutaj zdobywał swój zasób doświadczeń terenowych dokonując odkryć na skalę europejską. Do takich należą przede wszystkim neolityczne osady i cmentarzyska znad brzeskiego jeziora Smętowo społeczeństwa tzw. grupy brzesko-kujawskiej kultury lendzielskiej odkryte przez Konrada Jażdżewskiego 10 maja 1933 roku. Ich trapezowe domy o nierzadko 40m. długości oraz położone obok groby szkieletowe obficie wyposażone w najstarszą europejską miedź stały się archeologiczną sensacją lat trzydziestych ub. wieku i trafiły do podręczników archeologii w całej Europie. W pobliskich Wietrzychowicach Konrad Jażdżewski odkrył i badał istniejące tam grobowce megalityczne, sprzed 5 tysięcy lat, „zwane „polskimi piramidami”.

Do ostatnich chwil szczerym przyjacielem profesora był jego uczeń, Stanisław Madajski, brześcianin zafascynowany archeologią, który pracą robotnika przy wykopaliskach rozpoczął karierę naukową zawodowego archeologa.

* K. Jażdżewski, Cmentarzyska Kultury ceramiki wstęgowej i związane z nimi ślady osadnictwa w Brześciu Kujawskim”, „Wiadomości Archeologiczne”, 1938 t. XV